
Monstertrubbel 6
DEN SKYGGA VARELSEN
Victoria W Gustafsson
Anette S Panboon
Anna Makarova
Polina Makarova
ASKUNGE

Den skygga varelsen

Victoria W Gustafsson
Anette S Panboon

•

Anna Makarova
Polina Makarova

ASKUNGE

SVARTA BERGEN
VÄDERKVARNEN
MICKLAB
GROTTAN
TORNET
LADAN
Micklabo

FYREN
FISKEBODEN
TRÄDKOJAN
DE SJU PORTARNAS RIKE

Bim

Mir

Pappa

Vägvisaren

Grugon/Skuggan

Eldin

Detta har hänt

Bim och Mir bor tillsammans med sin pappa. Deras mamma är försvunnen. En dag hittar de en gammal bok som heter Monstertrubbel. I boken finns en ramsa som tar dem till en annan värld.

I Micklabo möter de Vägvisaren och Krax, som ger dem ett uppdrag.

Sju monster sitter inlåsta på sju olika platser. Den onda trollkarlen Grugon, också känd som Skuggan, har tagit dem tillfånga.

Bim och Mirs uppdrag är att rädda monstren.

Fem monster är befriade.

Bim och Mir har varit hemma hos Vägvisaren. Där fick de se in i Tidens klot. De fick veta att Vägvisaren och Grugon gått på samma skola och att Krax är Vägvisarens följare.

Bim är orolig för Mir. Kommer han att kunna stå emot Grugons ondska?

Eldin

– Hoppas ni sovit gott, säger Tibor.

– Ja, svarar Bim och gnider sig i ögonen.

– Vill ni ha en smoothie? frågar Tibor.

– Ja, gärna, svarar Mir.

– En till mig också, säger Bim.

Tibor ställer fram två glas. Lite smoothie rinner över kanten. Bim fångar upp den limegröna vätskan med fingret och stoppar den i munnen.

– Det är gott med gott, säger hon.

Tibor tittar på henne och skrattar.

– Eldin skulle gilla dig. Jag hoppas verkligen att han mår bra och att ni lyckas rädda honom.

– Vi tänker gå till Eldins stuga nu, säger Mir. Vägvisaren lovade att möta oss där.

Tibor vinkar när de lämnar honom.

En stund senare är de framme vid en liten rund stuga.

–Det där måste vara Eldins hus, säger Bim. Men hur ska vi komma in? Det finns ju ingen dörr.

De går ett varv runt huset.

– Titta, säger Mir. Det står Välkommen in på stenen.

– Kolla, en lucka.

Bim öppnar den.

– Det är en rutschkana, säger hon förvånat.

Utan att tänka kryper hon in genom luckan, sätter sig och tar fart.

– Ahhh!

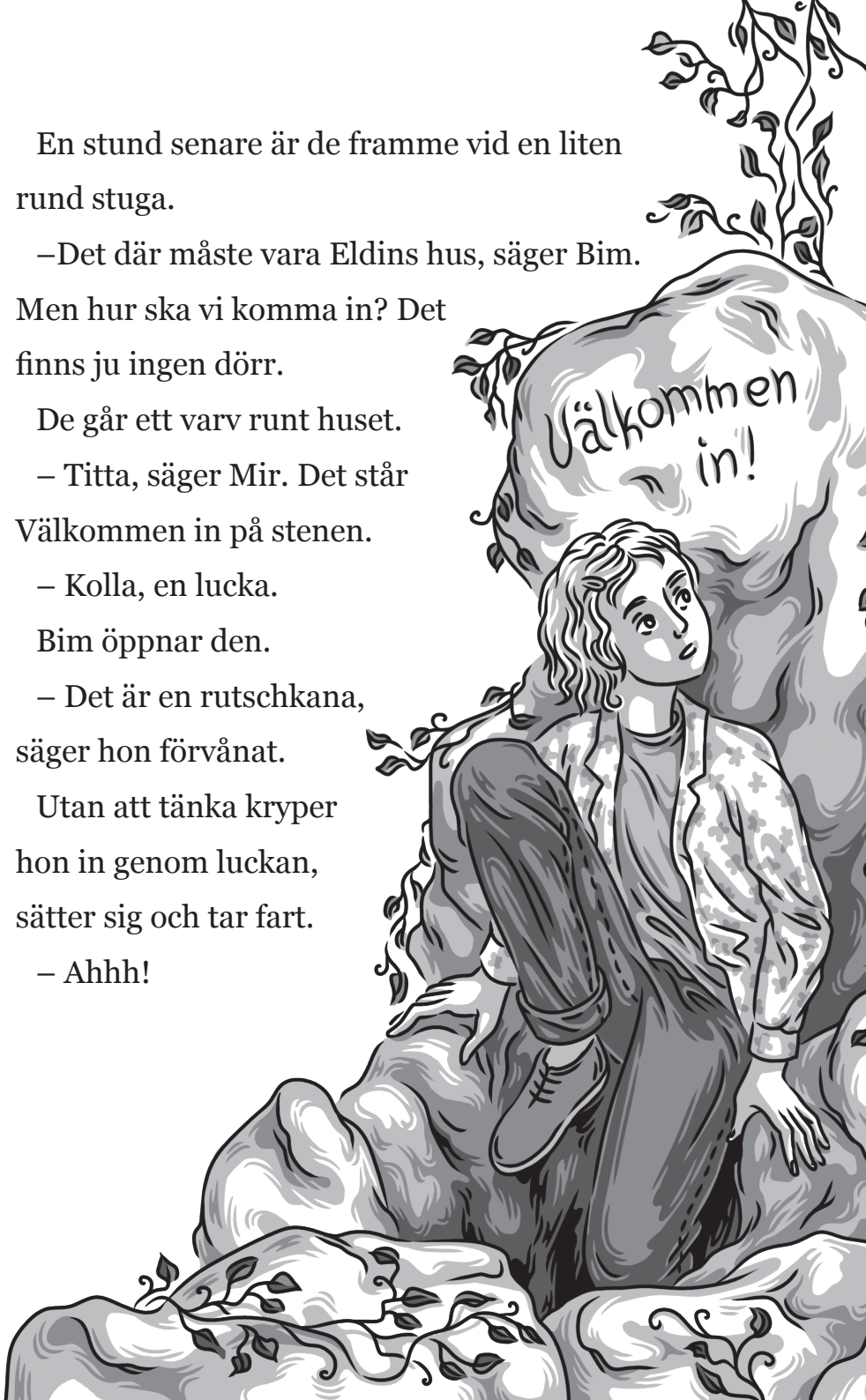

Rutschkanan tar slut i ett vardagsrum. Växter slingrar sig uppåt och bildar en grön väv som täcker hela taket.

– Vad det är mörkt här inne, säger Mir.

Han trycker på en knapp på väggen. Ett blått sken fyller hela rummet. Bim rycker till när hon upptäcker en stor ödla på golvet. Sedan ser hon att den är gjord av sten. Den har små öron och munnen är bred.

– Fy, så varmt det blev, säger Bim och torkar bort lite svett från överläppen.

– Det är lampan som värmer, säger Mir.

– Kolla, min tröja är alldeles svettig.

– Min också.

– Borde inte Vägvisaren vara här nu? säger Bim och sätter sig i skinnsoffan.

Hon studsar upp lika fort igen.

– Vad är det?

– Mina byxor! Jag är alldeles blöt.

Hon trycker med handen på en av dynorna. Vatten sipprar upp genom små hål i skinnet och bildar en pöl kring hennes hand.

– Som att sitta på en tvättsvamp, skrattar Mir.

– Schh, säger Bim. Jag tror att det kommer någon.

Det smäller i luckan utanför.

– Kraa, kraa. Det stinker svett här! kraxar Krax och slår med vingen mot knappen.

– Vänta, så ska jag hjälpa dig, säger Vägvisaren. Så, nu har jag slagit av värmen. Han tittar på Bims byxor.

– Jag ser att du har testat soffan.

– Kraa, kraa, krra. Bim har kissat ner sig.

Krax himlar med ögonen. Bim trycker handen mot soffan och drar den över Krax huvud.

– Kiss, säger hon och ler.

– Sluta nu, säger Vägvisaren. Båda två!

Han tittar på Krax och fortsätter.

– Så här ser Eldin ut, säger Vägvisaren och pekar på ödlan. Han fick statyn när han fyllde år.

– En ödla med öron? frågar Mir.

– Ja med öron! säger Vägvisaren. Eldin har blivit retad för de där öronen så många gånger. Jag förstår inte vad det har för betydelse om han har öron eller inte.

– Förlåt säger Mir och tittar ner i golvet. Det var inte så jag menade. Men jag trodde inte att ödlor kunde ha öron.

– Ingen ödla, ett monster, kraxar Krax.

– Precis, säger Vägvisaren.

Han rufsar Mir i håret.

– Jag vet att du inte menade något illa.

– Var sitter Eldin fången? frågar Mir.

– Han sitter i ladan borta vid ängen.

– Då är det kanske bäst att vi ger oss av, säger Bim.

– Ja, men först vill jag att ni ska ha det här.

Vägvisaren ger Bim ett timglas. Han lägger sin hand på hennes och säger:

– *Ju vitare sand som rinner genom timglaset, desto klarare kommer ni att se.*

